

РЕШЕНИЕ

№ 7545

гр. София, 05.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 19.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12319** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на А. У., гражданин на П., [дата на раждане], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, чрез адв. П. К. от САК, срещу Отказ изх. № ISB24000358V от 21.11.2024 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“), издаден от завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в [населено място], П..

Жалбоподателят визира незаконосъобразност на отказа поради липса на мотиви, допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Оспорва мотивите за отказ по чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ и твърди липса на изложени конкретни фактически основания по тях. Счита, че отговаря на законовите изисквания за издаване на виза тип „D“, вкл. при доказани цел и условия на пребиваването в България, при представяне на всички изискуеми документи за получаване на виза вид „D“. Сочи, че е получил разрешение за работа в България. Липсата на конкретни мотиви за отказа пречатствала правото му на защита. Претендира се отмяна на отказа на акта и връщане на административния орган за издаване на виза.

Ответникът завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в [населено място], П. - МВнР, чрез юрк. А., оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във

връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна и правна страна следното:

Не е спорно по делото, че на 26.09.2024 г. А. У. гражданин на П., [дата на раждане] , подал заявление рег. № ISB24000358V за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) до Посолството на Република България в [населено място], П.. Като допълнителна информация за целта на пребиваването е посочено в т.24 от заявлението – 3-годишно разрешение за работа, което съответства на основанието по чл.24и от ЗЧРБ – разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

Към заявлението са приложени: копие от национален паспорт № VJ1840913; копие от национална лична карта; полицейско свидетелство, издадено от градска полиция на [населено място], П., удостоверяващо постоянен адрес; сертификат за трудов стаж от 25.08.2023 г.; удостоверение за междинен изпит, издадено от Съвет за средно образование, [населено място], удостоверяващо завършено средно образование; удостоверение за регистрация за раждане, издадено от Правителството на П. на 23.12.2023 г.; медицинска застраховка; банков сертификат от 25.09.2024 г. за налично салдо по банкова сметка и извлечение от банкова сметка.

Приложена е молба от 18.03.2024 г. от управителя на „РОЛПЛАСТ ГРУП“ АД, [населено място], [улица], до Посолството на Република България в П.. В молбата са посочени имена на 7 пакистански граждани, с които българското дружество има сключени предварителни договори за нуждите на предприятието поради липса на работна ръка в България. Относно А. У. е посочено, че има предоставен достъп до пазара на труда на основание чл.24и от ЗЧРБ за срок от 3 години с рег. № 536400-20353 от 08.03.2024 г.

Налична е декларация с нотариална заверка на подписа на управителя на „РОЛПЛАСТ ГРУП“ АД, [населено място], с която на основание пар.1, т.20 от ДР на ЗЧРБ е удостоверен адрес на пребиваване на чуждите граждани в България.

Постановен е оспореният Отказ № ISB24000358V от 21.11.2024 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) на завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в [населено място], П.. Като правни основания за отказа са посочени разпоредбите на чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ.

В административната преписка липсват данни за връчване на оспорения отказ на лицето, поради което следва да се приеме, че жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт по чл.10а, ал.4 ЗЧРБ, от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима. Съдът възприема доводите на жалбоподателя, чрез адв. К., в молба от 14.01.2025 г. за обосноваване на правен интерес от оспорването по смисъла на чл.14 от ЕКПЧ, вр. чл.10а, ал.4 ЗЧРБ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му. По силата на чл. 9г, ал 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната

структура длъжностни лица в МВнР, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

За доказване компетентността на издателя на акта ответникът е представил Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011 г. на министъра на външните работи, с която са определени длъжностни лица от Дирекция „Консулски отношения“ на МВнР, компетентни да вземат решения за отказ за издаване на виза, и е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулски представителства да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите по образец.

Със Заповед № 10 от 15.04.2024 г. на Посланика на Република България в Посолството в [населено място], П., на основание чл.34, ал.1 и ал.2 от Наредбата за реда и условията за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НРУИВОВР) Р. Р. – завеждащ Консулска служба в Посолството в [населено място] е определен като длъжностно консулско лице, което съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза. В придружителното писмо за изпращане на административната преписка в АССГ е посочено, че процедурата по разглеждане на заявлението за издаване на виза е изцяло електронна и съгласувателна – чрез използване на дипломатическа поща, като процесният отказ е издаден от Р. Р., в качеството му на КДЛ. По изложените съображения съдът намира, че отказът е постановен от компетентен административен орган.

Актът е съставен на формуляр по образец, съгласно Приложение № 6 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР). Като правни основания за отказа във формуляра са отбелязани тези по чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ – кандидатът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване (т.17) и налице са основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешен срок за пребиваване (т.24). Текстът на законовите разпоредби е изписан във формуляра за отказ. В допълнителни бележки към него е отбелязано: „не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Налице са основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза и истинността на тяхното съдържание“.

Независимо от лаконичността на така изложените фактически и правни основания на отказа, съдът намира, че не е налице отменително основание по чл.146, т.2, вр. чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Съдържанието на акта позволява да се извлече волята на административния орган по начин, който не накърнява правото на защита на засегнатото лице и позволява осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност.

Съгласно чл.24и, ал.9 от ЗЧРБ Дирекция "Миграция" извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от представяне на допълнителни документи по ал. 5 - 7, уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на

нередовностите. Когато в срока по ал. 9 документите не бъдат представени, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1 (чл.24и, ал.10). В конкретния случай, с писмо рег. № 536400-20553 от 08.03.2024 г. на началник сектор ПЕСПР при Дирекция „Миграция“, лицето за контакт, посочено в процесното заявление рег. № ISB24000358V, е уведомено, че за три лица, вкл. жалбоподателя А. У., е предоставен достъп до пазара на труда на основание чл.24и от ЗЧРБ. Работодателят следва да ги уведоми, в 20-дневен срок от получаване на съобщението, да предприемат действия за подаване на заявление за издаване на вида D. С аргумент от противното и при липса на данни за изискване на допълнителни документи съгласно чл.24и, ал.9 и ал.10 от ЗЧРБ, следва да се приеме, че към заявлението са приложени изискуемите документи.

Съгласно чл.30, ал.4 от НУРИВОВР в случаите по чл. 24и, 24к, 33к и 33п от ЗЧРБ решението за издаване на виза се взема в срок от 20 календарни дни след съгласуване с Държавна агенция "Национална сигурност". Установява се от писмо рег. № М-2037 от 05.02.2025 г. на ДАНС, че при проведената съгласувателна процедура е изразено отрицателно становище в Националната визова информационна система с писмо рег. № М-19331 от 11.11.2024 г. Приложеното писмо рег. № М-19331 от 11.11.2024 г. удостоверява, че при извършена проверка на преписката на чуждия гражданин А. У., е установено, че трудовият договор и длъжностната характеристика са разписани на български език, което предполага неразбиране на условията на труд и изискванията за длъжността. Изложеното обосновавало основания за отказ по чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ.

Не е спорно по делото, че приложените трудов договор и длъжностна характеристика, подписани от А. У. на 14.11.2023 г., са изготвени единствено на български език, без превоз да разбираем от чуждия гражданин език.

Доводите на ДАНС за „неразбиране на условията на труд и изискванията за длъжността“, освен хипотетични, са и в нарушение на свободата на договаряне по Кодекса на труда, на свободното движение на работници и трудовата миграция по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ). Отношенията по предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения (чл.1, ал.2 от Кодекса на труда). Императивно изискване съгласно чл.62, ал.1 от КТ е трудовият договор да се сключи в писмена форма и да има съдържанието по чл.66, ал.1 от КТ, които изисквания в случая са спазени. В сферата на трудовото право важи общият принцип по чл.9 от ЗЗД за свобода на договаряне, при спазване на нормативните изисквания по КТ и подзаконовите актове по прилагането му. Последните не съдържат императивно изискване за двуезично изготвяне на документи. Дори хипотетично да се приеме, че такова е необходимо с цел „разбиране“ съдържанието на документа, то това зависи от свободната воля на договорящите, а не е предмет на административно регулиране. Още повече, че в сферата на трудовата миграция и трудовата мобилност с компетентност да предоставя достъп до пазара на труда разполага Агенция по заетостта, която следи за спазване на специалните изисквания по чл.7, ал.1 и чл.8, ал.1 от ЗТМТМ, едно от които е и сключен трудов договор с местен работодател (чл.5, ал.1, т.1 от ЗТМТМ). Очевидно в настоящия случай Агенция по заетостта е предоставила становище за наличие на основание да предостави достъп до пазара на труда на жалбоподателя А. У. по смисъла на чл.24и, ал.12 от ЗЧРБ, след проверка и спазване на изискванията на

ЗТМТМ. Логично е обяснението на процесуалния представител на жалбоподателя, че за целите на административното производство по издаване на виза чуждият гражданин не се намира на територията на страната ни, а контактите между работник и работодател се осъществяват чрез посредник. Представените от лицето доказателства за трудова квалификация са за „оператор на алуминиева машина“ с производствен опит за позицията на помощник от 01.01.2021 г. до 31.07.2023 г. (сертификат за трудов стаж от 25.08.2023 г.). Тази квалификация съответства на длъжността по трудовия договор от 14.11.2023 г. „машинен оператор“. Съвкупната преценка на тези обстоятелства е достатъчна за извод, че за целите на договаряването по КТ страните са осъществили контакт на разбираем за тях език, при което сключеният трудов договор отговаря на професионалната квалификация на работника, което е указание, че страните са се споразумели за съществените елементи от съдържанието му по смисъла на чл.66, ал.1 от КТ.

На следващо място, съгласно чл.14, ал.1 от АПК административните производства се водят на български език. За лицата, които не владеят български език, разпоредбата на чл.14, ал.2 от АПК предоставя възможност (чрез използвания глагол „могат“) за извършване на превод - без същият да е в писмена форма, нито изискването за превод да е императивно. Според съда е дължим извод, че за целите на проверката по чл.41, ал.1, т.2 от ЗДАНС поставеното от агенцията изискване за „разписване на трудовия договор и длъжностната характеристика“ на български език е неправилно и незаконосъобразно. Като е възпроизведено в съдържанието на оспореният отказ, същото е довело до неговата материална незаконосъобразност по смисъла на чл.146, т.4 от АПК.

В допълнение следва да се отбележи, че установените „неразписване на трудовия договор и длъжностна характеристика“ на български език не съответстват на основанията за отказ по чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ. В случая, целта на пребиваване по чл.24и от ЗЧРБ е декларирана още в заявление рег. № ISB24000358V от 26.09.2024 г. и доказана чрез предоставения от Агенция по заетостта достъп до пазара на труда в България.

Макар от отказа да не става ясно по отношение на кои документи са налице основателни съмнения относно тяхната автентичност и истинността на съдържанието им, може да се предположи, предвид отрицателното становище на ДАНС, че това са приложените трудов договор и длъжностна характеристика. Същите обаче са напълно автентични – подписани са от лицата, които са отбелязани като техни автори и съдържанието им съответства на фактите от обективната действителност. С други думи, не се установява при съвкупната преценка на доказателствата от административната преписка някои от приложените към заявление рег. № ISB24000358V от 26.09.2024 г. документи да не са автентични (да не са подписани от посочените в тях автори) или съдържанието им да е неистинско – да не съответства на фактите от обективната действителност.

По изложените съображения съдът намира оспорения отказ за материалноправно незаконосъобразен, поради което и следва да бъде отменен.

На основание чл.173, ал.2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане на подаденото искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки да издаде искания административен акт.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК жалбоподателката има право на присъждане на сторените в производството разноски, но поради липса на заявено искане в тази насока, разноски не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. У., гражданин на П., [дата на раждане] , със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, чрез адв. П. К. от САК, Отказ изх. № ISB24000358V от 21.11.2024 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“), издаден от завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в [населено място], П..

ВРЪЩА делото като преписка на длъжностното лице завеждащ Консулска служба към Посолството на Република България в [населено място], П., за ново разглеждане на подаденото от А. У., гражданин на П., [дата на раждане] , заявление рег. № ISB24000358V от 26.09.2024 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“), при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.